

31999R1251

1999.6.26.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 160/1

A TANÁCS 1251/1999/EK RENDELETE

(1999. május 17.)

egyes szántóföldi növények termelői számára támogatási rendszer létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 36. és 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽⁴⁾,tekintettel az Európai Számvevőszék véleményére ⁽⁵⁾,

(1) mivel a közös agrárpolitika célja, hogy megvalósítsa a Szerződés 33. cikkében hivatkozott célokat, a piaci helyzet figyelembevételével;

(2) mivel a jobb piaci egyensúly érdekében az egyes szántóföldi növények termelői számára támogatási rendszert létrehozó 1992. június 30-i 1765/92/EGK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ új támogatási formát vezetett be;

(3) mivel a közös agrárpolitika 1992-es reformja óta a piaci egyensúly jelentős mértékben javult;

(4) mivel a területpihentetés, amelyet 1992-ben az egyes szántóföldi növények termelői számára létrehozott támogatási rendszer keretében vezettek be, valamint az intervenció ár párhuzamos csökkentése segített a termelési szintet ellenőrzés alatt tartani, míg az árak nagyobb mértékű versenyképessége további jelentős gabonamenyiség felhasználásához vezetett a hazai piacokon, elsősorban takarmányozás céljaira;

(5) mivel az 1992-ben bevezetett rendszer alapján történő támogatást folytatni kell, figyelembe véve ugyanakkor a piaci változásokat és a jelenlegi rendszer alkalmazása során szerzett tapasztalatokat;

(6) mivel a jelenlegi rendszerben a tagállamok bizonyos feltételek fennállása esetén a fűszilázs után területalapú támogatást kérhetnek;

(7) mivel a támogatási rendszer reformjának figyelembe kell vennie a Közösség nemzetközi kötelezettségeit;

(8) mivel a piaci egyensúly megteremtésének legjobb módja a Közösség gabonaárainak a világpiaci árakhoz való közelítése, illetve a nem terményspecifikus területalapú támogatási rendszer kialakítása;

(9) mivel a területalapú támogatást felül kell vizsgálni, amennyiben a piaci körülmények a jelenleg várttól eltérően alakulnak;

(10) mivel a szóba jöhető területeket korlátozni kell a múltban szántóföldi művelés alatt álló, illetve közpénzből területpihentetési támogatásban részesült területekre;

(11) mivel, amennyiben azoknak a területeknek az összessége, amelyekre a rendszer keretében pénztámogatást kérnek, a bázisterületnél nagyobb, a gazdaságonkénti területalapú támogatásra előterjeszhető terület nagyságát csökkenteni kell a piaci egyensúly biztosítása érdekében;

⁽¹⁾ HL C 170., 1998.6.4., 4. o.⁽²⁾ 1999. május 6-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem jelent meg).⁽³⁾ HL C 284., 1998.9.14., 55. o.⁽⁴⁾ HL C 93., 1999.4.6., 1. o.⁽⁵⁾ HL C 401., 1998.12.22., 3. o.⁽⁶⁾ HL L 181., 1992.7.1., 12. o. A rendeletet legutóbb az 1624/98/EK rendelet módosította (HL L 210., 1998.7.28., 3. o.).

- (12) mivel a tagállamok egy vagy több bázisterületet alkalmazhatnak; mivel helyénvaló, hogy az ezt a lehetőséget választó tagállamok minden nemzeti bázisterületet több kisebb alterületre oszthassanak fel; mivel, amennyiben a bázisterületet túllépi, az érintett tagállamnak lehetőséget kell biztosítani, hogy az intézkedéseket részben vagy teljesen azokra a területekre összpontosítsa, ahol a túllépést észlelte;
- (13) mivel a területalapú támogatásnak tükröznie kell a hozamot befolyásoló szerkezeti sajátosságokat; mivel az objektív ismérvek alapján létrehozandó regionalizációs terv kialakítását a tagállamokra kell bízni; mivel a regionalizációs terveknek egységes átlaghozamokat kell megállapítaniuk; mivel ezeknek a terveknek összhangban kell lenniük minden egyes régió adott időszakban jellemző átlaghozamával, figyelembe véve a termelőterületek közötti bármely szerkezeti különbséget; mivel sajátos eljárást kell kialakítani abból a célból, hogy ezeket a terveket a Közösség szintjén lehessen megvizsgálni;
- (14) mivel engedélyezhető különböző hozamok megállapítása az öntözött és a nem öntözött területekre, feltéve hogy az öntözött termények számára külön bázisterületet alakítanak ki az összes bázisterület növelése nélkül;
- (15) mivel a kukorica hozama eltér a többi gabonaféléétől és így indokolt, hogy külön kezeljék;
- (16) mivel a területalapú támogatás kiszámítása érdekében a tonnánkénti alapösszeget be kell szorozni az adott területre megállapított „átlagos gabonahozam” mennyiségével; mivel, ahol a kukoricánál és az egyéb gabonaféléknél eltérő hozamokat állapítanak meg, a kukoricánál külön bázisterületet kell kijelölni;
- (17) mivel a szántóföldi növényeknél egységes alapösszeget kell megállapítani; mivel a tonnánkénti alapösszeget a gabonafélékre alkalmazott intervenció ár több lépésben történő csökkentését figyelembe véve növelni kell; mivel a fehérjetartalmú termények számára specifikus támogatást kell kidolgozni, hogy azok versenyképesek maradjanak a gabonafélékkel szemben;
- (18) mivel az intervenció ár végleges lecsökkentésének esetén az alapösszeget a 2000/2001. és a 2001/2002. gazdasági években alkalmazott kompenzációs ráta szerint növelik;
- (19) mivel a durumbúzára speciális rendszert kell kidolgozni, hogy biztosítsa a feldolgozóiparban szükséges mennyiségű durumbúza termelését, és ugyanakkor ellenőrzés alatt tartsa a költségvetési kiadásokat; mivel ebből a célból pótlékot kell megállapítani, amely minden érintett tagállamban a maximális durumbúza-termelő területre van korlátozva; mivel ezeknek a területeknek bármilyen túllépése esetén a benyújtott kérelmeket megfelelően ki kell igazítani;
- (20) mivel továbbá egyes tagállamokban a durumbúza-termelés a hagyományos területeken kívüli régiókban is folyik; mivel kívánatos ezeken a területeken a termelés egy bizonyos szintjének biztosítása különleges támogatás nyújtása révén;
- (21) mivel azért, hogy a területalapú támogatásban részesülhessenek, a termelőknek szántóterületük előre meghatározott százalékát pihentetés alá kell vonniuk; mivel a pihentetett területeket úgy kell gondozni, hogy az megfelelően meghatározott minimális környezetvédelmi előírásoknak; mivel a pihentetett területeken lehetőséget kell biztosítani nem élelemtermelési tevékenységre is, amennyiben eredményes ellenőrző rendszereket lehet alkalmazni;
- (22) mivel a jelenlegi piaci helyzetben a pihentetett terület mértékét 10 %-ra kell csökkenteni a 2000–2006-os időszakra; mivel ezt az arányt újra meg kell vizsgálni, a termelés és a piac alakulásának figyelembevételével;
- (23) mivel a területpihentetési kötelezettségért megfelelően kompenzálni kell a termelőket; mivel a kompenzációnak azonosnak kell lennie a gabonafélékért járó területalapú támogatással;
- (24) mivel nem kell területpihentetési kötelezettséget róni azokra a kistermelőkre, akiknek területalapú támogatásra való igényük egy bizonyos határ alatt van; mivel ezt a határt meg kell állapítani;
- (25) mivel önkéntes területpihentetés esetén a termelőknek a kötelezőn felül pihentetett területek után is lehetőséget kell nyújtani támogatás szerzésére; mivel a tagállamoknak meg kell állapítaniuk a pihentetett terület maximális nagyságát;
- (26) mivel a területalapú támogatást adott területre évente egyszer kell kifizetni; mivel a közvetlenül az 1765/92/EGK rendelet hatálybalépése előtt nem megművelt területek nem jogosultak a támogatásra; mivel lehetőséget kell nyújtani bizonyos — a tagállamok által szabályozandó — eltérésekre olyan különleges esetek figyelembevételére érdekében, amelyeknél ez a rendelkezés szükségtelenül korlátozó;

- (27) mivel szükséges megállapítani a területalapú támogatásra vonatkozó kérelmek meghatározott feltételeit, és meghatározni a termelőknek történő folyósítás időpontját;
- (28) mivel úgy kell meghatározni a fizetési időpontokat, hogy a szántóföldi növények forgalomba hozatala az egész gazdasági évben egyenletes legyen;
- (29) mivel a vetési időpontoknak alkalmazkodniuk kell az egyes termőterületek különböző természeti adottságaihoz;
- (30) mivel átmeneti szabályokra van szükség annak érdekében, hogy a 2002/2003-as gazdasági évtől kezdődően megszűnjék a terményspecifikus támogatás az olajnövényeknél; mivel ebben a szektorban a meglévő rendelkezések egy részét a Közösség nemzetközi kötelezettségeit figyelembe véve meg kell tartani;
- (31) mivel a tagállamok e rendelet alkalmazásából származó kiadásait a Közösségnek meg kell térítenie a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/99/EK tanácsi rendeletének 1. és 2. cikke értelmében ⁽¹⁾;
- (32) mivel szükséges átmeneti intézkedésekről rendelkezni, illetve a Bizottságot felhatalmazni, hogy szükség esetén további átmeneti intézkedéseket fogadjon el;
- (33) mivel a szántóföldi növények támogatási rendszerének kiigazításait a 2000/2001-es gazdasági évtől kell bevezetni;
- (34) mivel az egyértelműség kedvéért a jelenlegi támogatási rendszer kiigazításait és korábbi módosításokat figyelembe véve szükséges az 1765/92/EGK rendeletet egy új rendelettel helyettesíteni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

- (1) Ez a rendelet létrehozza a szántóföldi növények termelői számára a területalapú támogatások rendszerét.
- (2) E rendelet alkalmazásában:
- a gazdasági év július 1-jétől június 30-ig tart,

– az I. mellékletben felsorolt termények „szántóföldi növénynek” minősülnek.

(3) Azok a tagállamok, amelyekben a kukorica nem hagyományos termény, lehetővé tehetik, hogy a fűszilázs ugyanolyan feltételekkel teremtessen jogosultságot a szántóföldi növények területalapú támogatására, mint amelyek a szántóföldi növényekre vonatkoznak.

I. FEJEZET

2. cikk

(1) A Közösségben szántóföldi növényt termelők az e rendeletben leírt feltételek szerint kérhetnek területalapú támogatást.

(2) A területalapú támogatást hektár alapon állapítják meg, régióként különbözően.

Területalapú támogatást kaphat az olyan terület, amelyen szántóföldi növényeket termesztenek vagy amelyet pihentetnek a 6. cikk értelmében, és amely nem haladja meg a régióra megállapított bázisterületet. Ez az adott régióban szántóföldi művelés alatt álló, illetve — ahol az alkalmazható — állami támogatási rendszer szerint ugaroltatott terület mérete az 1989., 1990. és 1991. évek átlagában. A régió ebben az esetben egy tagállamot vagy annak valamelyik régióját jelenti, a tagállam választása szerint.

(3) A területalapú támogatást kérelmező termelők kötelezően pihentetik gazdaságuk földjének egy részét, és ezért kompenzációt kapnak.

(4) Amennyiben a szántóföldi növényeket támogató rendszeren belül a területek összege, amelyre támogatást kérnek, beleértve a rendszer keretében pihentetett területeket is, meghaladja a bázisterületet, az adott gazdasági évben a szóban forgó régióban arányosan csökkentik az e rendeletben megállapított összes támogatásra termelőnként felterjeszhető területek méretét.

Azokat a területeket, amelyekre e rendeletnek az értelmében nem kérnek támogatást, viszont amelyeket támogatási kérelem indoklására használnak fel, a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerinti támogatáshoz, szintén figyelembe veszik annak a területnek a kiszámításakor, amelyre támogatást kérnek.

⁽¹⁾ HL L 160., 1999. 6.26., 103. o.

⁽²⁾ HL L 160., 1999. 6.26., 21. o.

(5) Amennyiben egy tagállam bevonja a fűszilázst a szántóföldi növények területalapú támogatásába, erre a célra külön bázisterületet határoznak meg. Amennyiben egy adott gazdasági évben a szántóföldi növények termelésére vagy a fűszilázstra felhasznált terület nagysága nem éri el a bázisterületet, a különbséget ugyanazon gazdasági éven belül a megfelelő bázisterületre szétosztják.

(6) Amennyiben egy tagállam egy vagy több nemzeti bázisterületet állapított meg, ezen belül több alterületet különíthet el, az általa meghatározott objektív ismérvek alapján.

Ennek a bekezdésnek az alkalmazásában a „Secano” és „Regadio” bázisterületeket nemzeti bázisterületnek tekintik.

Amennyiben a nemzeti bázisterületet túllépik, az érintett tagállamnak lehetősége van, hogy a (4) bekezdés szerint alkalmazandó intézkedéseket objektív ismérvek alapján részben vagy teljesen azokra az alterületekre összpontosítsa, ahol a túllépést észlelte.

Azok a tagállamok, amelyek az e bekezdésben foglalt lehetőségek igénybevételét választják, szeptember 15-ig kötelesek tájékoztatni a termelőket és a Bizottságot a választásukról és az alkalmazásra vonatkozó részletes szabályokról.

3. cikk

(1) A területalapú támogatás kiszámításához használt átlaghozamok megállapítása céljából minden tagállamnak regionalizációs tervet kell készítenie, amely megállapítja a különböző termelési régiók kialakításának objektív ismérveit, hogy elhatárolható, homogén területek jöjjenek létre.

Ennek fényében a tagállamoknak regionalizációs terveik megállapításakor megfelelően figyelembe kell venniük a speciális körülményeket. Különösen ügyelhetnek arra, hogy az átlaghozamok alkalmazkodjanak a termesztési régiók közötti esetleges szerkezeti különbségekhez.

(2) A tagállamok regionalizációs tervükben eltérő hozamot állapíthatnak meg továbbá a kukoricánál a többi gabonaféléhez képest.

a) Amennyiben a kukorica hozama nagyobb a többi gabonaféléénél, a 2. cikk (2) bekezdése értelmében külön bázisterületet kell megállapítani a kukorica számára, egy vagy több kukoricatermesztési régióban, a tagállam választása szerint.

A szóban forgó régiókban a tagállamok a kukoricán kívül más szántóföldi növények számára is külön bázisterületet határozhatnak meg. Ilyen esetekben, amennyiben az adott gazdasági évben a kukorica termelésére szolgáló terület nagysága nem éri el a bázisterületet, a különbséget ugyanazon gazdasági éven belül a más szántóföldi növények számára megállapított bázisterületre kell szétosztani.

b) Amennyiben a kukorica hozama azonos vagy kisebb, mint a többi gabonaféléé, szintén meg lehet állapítani külön bázisterületet a kukorica számára az a) pontnak megfelelően. Ilyen esetekben, és amennyiben a tagállam úgy dönt, hogy külön bázisterületet határoz meg „a kukoricán kívüli más szántóföldi növények számára”:

– amennyiben adott gazdasági évben a „kukorica” termelésére felhasznált terület nagysága nem éri el a bázisterületet, a különbséget ugyanazon gazdasági éven belül a más szántóföldi növények számára megállapított bázisterületre kell szétosztani,

– amennyiben adott gazdasági évben a „kukoricán kívüli más szántóföldi növények” termelésére felhasznált terület nagysága nem éri el a bázisterületet, a különbséget ugyanazon gazdasági éven belül a „kukorica” számára meghatározott bázisterületre kell szétosztani.

Ezeknek a bázisterületeknek a túllépése esetén a 2. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni.

(3) A tagállamok regionalizációs terveikben különböző hozamot határozhatnak meg az öntözött és a nem öntözött területek számára. Ebben az esetben a tagállamok külön bázisterületet határoznak meg az öntözött növények termesztésére használt területekre.

Az öntözött bázisterületnek azonosnak kell lennie az 1989 és 1991 között öntözés alatt álló, szántóföldi növények termesztésére felhasznált átlagterülettel, beleértve az 1765/92/EGK rendelet 3. cikk (1) bekezdése negyedik albekezdésének utolsó mondata alapján történt növekedést. Portugáliában azonban az öntözött bázisterületet maximum 60 000 hektárral fokozatosan növelni kell azokon a területeken, ahol az öntözésbe történő beruházás megállapíthatóan 1992. augusztus 1. után kezdődött. Ezt a növekedést részben vagy teljesen hozzá lehet adni a 3. cikk (2) bekezdésében említett öntözéses kukoricatermesztésre meghatározott bázisterülethez.

Az öntözött bázisterület meghatározása nem növelheti az adott tagállamban érvényes teljes bázisterületet. Az öntözött bázisterület túllépése esetén a 2. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni.

Ha adott gazdasági éven belül az öntözött földek nagysága nem éri el az öntözött bázisterületet, a különbséget ugyanazon gazdasági éven belül a nem öntözött bázisterületre kell szétosztani.

(4) A regionalizációs tervnek minden esetben biztosítania kell az érintett tagállam adott időszakra — az 5. cikkben leírt ismérvek alapján — meghatározott átlagos hozamának betartását.

(5) A tagállamok az 1986/1987-től 1990/1991-ig tartó ötéves időszakban minden egyes termesztési régióval kapcsolatban részletesen közlik a szántóföldi növények termelésére felhasznált területeket és a termények hozamát. Minden régióra külön ki kell számolni az átlagos gabonahozamot, amelynek kiszámolásakor nem veszik figyelembe az időszakon belül a legmagasabb és a legalacsonyabb hozamú évet.

Ez a kötelezettség azonban teljesíthető a következő módokon is:

- a portugál gabonafélék esetében, a portugál gabona és rizs piacának közös szervezéséhez szükséges átmeneti intézkedésekről szóló 1990. december 11-i 3653/90/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ értelmében benyújtott adatok alapján,
- az öt új német tartomány esetében a többi német tartományban számított átlagos hozamok benyújtásával,
- Olaszország és Spanyolország esetében a meghatározott 3,9 tonna/hektár, illetve 2,9 tonna/hektár referenciahozamokat számítva.

Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy külön kezeli:

- a kukoricát és az egyéb gabonaféléket, akkor az átlagos gabonahozamot, amely változatlan marad, tovább kell bontani a kukoricára és az egyéb gabonafélékre vonatkozóan,
- az öntözött és a nem öntözött területeket, akkor az átlagos hozamot, amely változatlan marad, tovább kell bontani a két területfajta között.

(6) A tagállamok minden szükséges igazoló adatot mellékelve 1999. augusztus 1-ig benyújtják regionalizációs tervüket a Bizottsághoz. Ennek a kötelezettségüknek a teljesítéséhez hivatkozhatnak az 1765/92/EGK rendelet értelmében a Bizottsághoz benyújtott regionalizációs tervre.

⁽¹⁾ HL L 362., 1990.12.27., 28. o. A rendeletet legutóbb a Bizottság 1664/95/EK rendelete módosította (HL L 158., 1995.7.8., 13. o.).

A Bizottság megvizsgálja a tagállamok által benyújtott regionalizációs terveket, és megbizonyosodik arról, hogy minden terv megfelelő, objektív ismérveken alapszik és megfelel az elérhető történeti adatoknak. A Bizottság kifogást emelhet az olyan tervek ellen, amelyek nem felelnek meg a fent említett vonatkozó ismérveknek, különösen a tagállam átlagos hozamát illetően. Ebben az esetben a tagállam a Bizottsággal történő konzultációt követően kiigazítja a tervet.

A regionalizációs tervet az érintett tagállam a Bizottság felkérésére, illetve saját kezdeményezésére, az e cikkben leírt eljárás szerint módosíthatja.

(7) Amennyiben egy tagállam az (1) bekezdés értelmében úgy állapítja meg a termesztési régiókat, hogy azoknak a határai nem esnek egybe a nemzeti bázisterületekével, összegzést kell benyújtania a Bizottsághoz a támogatási igényekről és az ezekre vonatkozó hozamokról. Amennyiben ezen adatok alapján megállapítható, hogy egy tagállamban az 1993-as, vagy Ausztriában, Finnországban és Svédországban az 1995-ös régiók szerinti felosztás alapján, illetve Olaszország és Spanyolország esetén a 3. cikk (5) bekezdése alapján meghatározott átlaghozamot túllépték, az adott tagállamban a következő gazdasági évben kifizetendő összes támogatást a túllépés arányában csökkenteni kell. Ez a rendelkezés azonban nem alkalmazható, ha az a tonna gabonában kifejezett mennyiség, amely vonatkozásában támogatási kérelmet nyújtottak be, nem lépi túl azt a mennyiséget, amely a tagállam teljes alapterületének és a fent említett átlaghozamnak a szorzatából adódik.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy megvizsgálják, hogy az egyes bázisterületeken túllépték-e az átlaghozamot. Ilyen esetekben ennek a bekezdésnek a rendelkezéseit alkalmazzák az egyes érintett bázisterületekre kifizetendő támogatásokra.

4. cikk

(1) A 10. cikk sérelme nélkül, a területalapú támogatás kiszámításához a tonnánkénti alapösszeget meg kell szorozni azzal az átlagos gabonahozammal, amelyet a regionalizációs tervben az adott régióra meghatároztak.

(2) Az (1) bekezdésben leírt számítást az átlagos gabonahozam felhasználásával kell elvégezni. Ahol azonban a kukoricát külön kezelik, ott a kukoricára a „kukorica”-hozamot, a gabonafélékre, az olajnövényekre és a lenmagra pedig a „kukoricán kívüli más szántóföldi növények” hozamát kell felhasználni.

(3) Az alapösszeget a következőképpen állapítják meg:

fehérjetartalmú terményekre:

– 72,50 euró/tonna a 2000/2001-es gazdasági évtől kezdve;

gabonafélékre, szilázsra és pihentetett területekre:

– 58,67 euró/tonna a 2000/2001-es gazdasági évre,

– 63,00 euró/tonna a 2001/2002-es gazdasági évtől kezdve;

lenmagra:

– 88,26 euró/tonna a 2000/2001-es gazdasági évre,

– 75,63 euró/tonna a 2001/2002-es gazdasági évre,

– 63,00 euró/tonna a 2002/2003-as gazdasági évtől kezdve;

olajnövényekre:

– 63,00 euró/tonna a 2002/2003-as gazdasági évtől kezdve.

A 2002/2003-as gazdasági évtől kezdve a 63 euró/tonnás összeg növekedhet a gabonafélék intervenciósi ára végső csökkentésének figyelembevételével, amelyet az 1766/92/EGK rendelet 3. cikkének (4) bekezdése állapít meg.

A területalapú támogatásoknak ez a növekedése ugyanúgy aránylik az intervenciósi ár csökkenéséhez, mint ahogyan a 2000/2001-es és a 2001/2002-es gazdasági évben.

(4) Finnországban és Svédországban a 62. szélességi körtől északra, valamint a mezőgazdasági tevékenységet különösen nehézé tevő hasonló éghajlati feltételekkel rendelkező néhány azzal határos területen, a gabonafélék és az olajnövények esetében a területalapú támogatás összegét 19 euró/tonnával kell növelni, megszorozva a területalapú támogatás kiszámításához felhasznált hozammal.

5. cikk

A területalapú támogatáson felül a durumbúzával bevetett területért 344,50 euró/hektár kiegészítést kapnak a II. mellékletben felsorolt hagyományos durumbúza-termelő vidékeken, a III. mellékletben meghatározott felső határok betartása esetén.

Amennyiben adott gazdasági éven belül azon területek nagysága, amelyek után területalapú támogatáskiegészítést kérnek, meghaladja a fent hivatkozott felső határt, a termelőnkénti támogatásra jogosult terület mérete arányosan csökken.

A tagállamok azonban a III. mellékletben megállapított tagállamokénti felső határokat betartva és az 1993–1997 közötti időszak durumbúza-termelésének mértékét alapul véve, az e mellékletben felsorolt területeket feloszthatják a II. mellékletben felsorolt durumbúza-termelő vidékek között, vagy szükség esetén a 3. cikkben hivatkozott termelőrégiók között. Ebben az esetben, ha adott gazdasági éven belül azon területek nagysága, amelyek után területalapú támogatáskiegészítést kérnek, meghaladja az adott régióban érvényes felső határt, az adott régióban a termelőnkénti támogatásra jogosult terület mérete arányosan csökken. A csökkentés akkor történik, amikor a tagállamon belül a határt el nem ért régiókban elhelyezkedő durumbúza-termelő területeket olyan régiók között osztják szét, amelyekben a felső határt túllépték.

A II. mellékletben fel nem sorolt olyan régiók, ahol a durumbúza-termelésnek hagyományai vannak, a IV. mellékletben megállapított maximális területnagyságig 138,90 euró/hektár különleges támogatást kapnak.

6. cikk

(1) A területalapú támogatást kérelmező termelők területpihentetési kötelezettsége a szántóföldi növényekkel bevetett és támogatásra felterjesztett területük bizonyos százalékában kerül meghatározásra, és az így meghatározott területet e rendelet értelmében pihentetni kell.

A kötelezően pihentetett terület alaparánya a 2000/2001-es gazdasági évtől a 2006/2007-es gazdasági évig az összterület 10 %-a.

(2) A tagállamoknak megfelelő környezetvédelmi intézkedéseket kell hozniuk, a pihentetett területek sajátos helyzetének megfelelően.

(3) A pihentetett terület felhasználható elsődlegesen nem emberi vagy állati fogyasztásra szánt termékek Közösségen belüli előállítására szolgáló anyagok termelésére, feltéve hogy eredményes ellenőrzési rendszereket alkalmaznak.

A tagállamok jogosultak 50 %-ig terjedő állami támogatást nyújtani a termelők költségeihez, amennyiben a pihentetett területen biomassza-termelés céljából évelő növényeket telepítenek.

(4) Ahol az öntözött és nem öntözött területekre különböző hozamot állapítottak meg, a pihentetett területekre a nem öntözött területekre meghatározott pénztámogatás vonatkozik. Portugália esetében a pénztámogatásnál figyelembe kell venni a 3653/90/EKG rendelet értelmében nyújtott támogatásokat.

(5) A termelők a kötelezőn felül önként pihentetett területek után területpihentetési támogatást kaphatnak. A tagállamok engedélyezik, hogy termelők a szántóföldi növényekkel bevetett területük legalább 10 %-áig terjedő méretű területet elkülönítsenek, arra támogatást kérjenek, és azt e rendelet értelmében pihentessék. Az egyes tagállamok, különleges helyzeteket figyelembe véve és a mezőgazdasági területek elégséges felhasználását biztosítva, ennél magasabb arányt is megállapíthatnak.

(6) A pihentetett területekért járó támogatás több évre, de legfeljebb öt évig terjedő időszakra jár.

(7) Azok a termelők, akik a régiójukban megállapított hozamok alapján legfeljebb 92 tonna gabona termeléséhez szükséges területnél nem nagyobb területre kérnek területalapú támogatást, nem kötelezettek területpihentetésre. Ezekre a termelőkre is vonatkozik az (5) és a (6) bekezdés.

(8) A 7. cikk sérelme nélkül, azok a területek, amelyeket:

- agrárkörnyezetvédelmi célokra különítették el (a vidékfejlesztés Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap általi támogatásáról szóló és egyes rendeleteket módosító, illetve hatályon kívül helyező 1999. május 17-i 1257/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 22–24. cikke alapján), és nem használnak semmilyen mezőgazdasági tevékenységre vagy bármilyen jövedelemszerző célra azon kívül, amit ez a rendelet más pihentetett területekkel kapcsolatban engedélyez, vagy

- erdősítettek a 1257/1999/EK rendelet 31. cikke alapján,

és amelyekre 1995. június 28. után nyújtottak be kérelmet, a tagállam által meghatározott bármilyen gazdaságonkénti határig úgy lehet tekinteni, mint amelyek teljesítik az (1) bekezdésben leírt területpihentetési kötelezettséget. A fent említett határt úgy kell megállapítani, nehogy az adott támogatáshoz rendelkezésre álló költségvetési összeg aránytalanul nagy része kisszámú gazdaságra koncentrálódjék.

⁽¹⁾ HL L 160., 1999.6.26., 21. o.

Ezek a területek azonban nem részesülhetnek a 4. cikkben leírt területalapú támogatásban, és a vidékfejlesztésről szóló 1257/1999/EK rendelet 24. cikk (1) bekezdésének, vagy a 31. cikk (1) bekezdésének második francia bekezdése értelmében folyósított támogatás nem lehet több, mint a 4. cikk (3) bekezdésében megállapított területpihentetési támogatás.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az ebben a bekezdésben leírt támogatási rendszert nem alkalmazzák új kérelmezőkre olyan régiókban, ahol állandóan fennáll a régióra megállapított bázisterület jelentős túllépésének veszélye.

7. cikk

Nem kérelmezhető támogatás olyan földterület után, amely 1991. december 31-én állandó legelő, állandó kultúra volt, vagy erdők borították, vagy nem mezőgazdasági célokra használták.

A tagállamok, később meghatározandó feltételek mellett, bizonyos különleges körülmények között eltérhetnek ettől a rendelkezéstől, különösen olyan területek esetén, amelyek struktúra-átalakító programban vesznek részt, vagy amelyekben az I. mellékletben felsorolt terményekkel vetéskörökben termesztnek élő növényeket. Ilyen esetben lépéseket kell tenniük, hogy a támogatásra jogosult ösztönös ne növekedjen. Ez különösen magában foglalhatja azt, hogy ellensúlyozásként bizonyos, korábban támogatásra jogosult területeket támogatásra nem jogosultnak minősítsenek.

A tagállamok eltérhetnek továbbá az első albekezdésben leírt rendelkezéstől bizonyos különleges kormányzati beavatkozások esetén, amikor az ilyen beavatkozás hatására egy termelő rendszeres mezőgazdasági tevékenységének folytatása érdekében korábban támogatásra nem jogosult földterületen gazdálkodik, míg egyidejűleg egy korábban támogatásra jogosult terület támogatásra nem jogosulttá válik, és így a támogatásra jogosult ösztönös mérete nem növekszik jelentősen.

A tagállamok eltérhetnek továbbá az első albekezdésben foglaltaktól bizonyos más, az előző két albekezdésben nem említett esetekben is, amennyiben a Bizottságnak benyújtott tervben bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy a támogatásra jogosult ösztönös mérete változatlan marad.

8. cikk

(1) A támogatást az aratást követő november 16. és január 31. között kell folyósítani. Ahol azonban a 6. cikk (3) bekezdését kell alkalmazni, a pihentetett terület utáni területalapú támogatást november 16. és március 31. között kell folyósítani.

(2) A termelő csak akkor jogosult a területalapú támogatásra, ha az érintett aratást megelőzően legkésőbb május 31-ig elvégezte a vetést és legkésőbb május 15-ig benyújtotta a kérelmét.

(3) A tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket, hogy figyelmeztessék a kérelmezőket a környezetvédelmi jogszabályok betartására.

9. cikk

Ennek a fejezetnek az alkalmazásához a részletes szabályokat a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló 1992. június 30-i 1766/92/EGK tanácsi rendeletének⁽¹⁾ 23. cikkében leírt eljárás szerint kell meghatározni, különösen:

- a bázisterületek meghatározásáról és kezeléséről,
- a termelésregionalizálási tervek kidolgozásáról,
- a fűszilázsról,
- a területalapú támogatás nyújtásáról,
- a támogatásra jogosult legkisebb terület meghatározásáról; ezeknek a szabályoknak különösen figyelembe kell venniük az ellenőrzési elvárásokat és a szóban forgó támogatási rendszer kívánt eredményességét,
- durumbúzánál az 5. cikkben említett területalapú támogatás pótlékára való jogosultság és az ugyanezen cikkben említett különleges támogatásra való jogosultság eldöntéséről, különösen a figyelembe veendő régiók meghatározásáról,
- a pihentetett területekről, különösen a 6. cikk (3) bekezdésében említett feltételekről; ezek a feltételek magukban foglalják a kompenzáció nélküli növénytermesztést,

⁽¹⁾ HL L 181., 1992.7.1., 21. o. A rendeletet legutóbb a Bizottság 923/96/EK rendelete módosította (HL L 126., 1996.5.24., 37. o.).

– a 7. cikk alkalmazásának feltételeiről; ezeknek a feltételeknek meg kell határozniuk, hogy milyen körülmények között lehet a 7. cikkben foglalt rendelkezésektől eltérni, valamint a tagállam kötelezettségét, hogy a tervezett intézkedéseket jóváhagyás céljából benyújtsa a Bizottságnak,

– egyes olajnövényeket illetően az egyetértési memorandum betartásáról, amely az Európai Gazdasági Közösség és az Egyesült Államok között született az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény keretében, amelyet a 93/355/EGK határozat⁽²⁾ hagyott jóvá.

Ugyanezen eljárás szerint a Bizottságnak lehetősége van:

- a támogatás nyújtását bizonyos fajta vetőmagok alkalmazásához kötni, durumbúza esetén minősített vetőmagok, illetve olajnövények, durumbúza és lenmag esetén egyes fajták használatát írva elő, vagy megengedni a tagállamoknak, hogy a támogatás nyújtását ilyen feltételek betartásához kössék,
- megengedni a 8. cikk (2) bekezdésében említett dátumoktól való eltérést olyan vidékeken, ahol a rendkívüli éghajlati körülmények miatt ezek a dátumok nem alkalmazhatók,
- megengedni a tagállamoknak, hogy a költségvetés helyzetétől függően a 8. cikk (1) bekezdésétől eltérve bizonyos régiókban a területalapú támogatás és a területpihentetési támogatás legfeljebb 50 %-át már november 16. előtt kifizessék olyan években, amikor a rendkívüli éghajlati körülmények hatására a hozam annyira lecsökken, hogy a termelők komoly pénzügyi nehézségekkel küzdenek.

II. FEJEZET

10. cikk

(1) A 2000/2001-es és a 2001/2002-es gazdasági évre az olajnövények utáni területalapú támogatás kiszámításához a következő összegeket kell megszorozni a regionalizációs tervben az adott régióra megállapított átlagos gabonahozammal:

- 81,74 euró/tonna a 2000/2001-es gazdasági évre,
- 72,37 euró/tonna a 2001/2002-es gazdasági évre.

⁽²⁾ HL L 147., 1993.6.18., 25. o.

A tagállamoknak azonban lehetőségük van arra, hogy az olajnövények utáni támogatást a régiók történeti olajosmaghozama alapján számítsák ki. Ez esetben a hozamot 1,95-tel kell megszorozni.

(2) A 2000/2001-es és 2001/2002-es gazdasági évre az olajnövények után járó terményspecifikus területalapú támogatásra a garantált legnagyobb területet (GLT) 5 482 000 hektárban kell meghatározni, amelyből le kell vonni az adott gazdasági évben érvényes kötelezően pihentetett területet, vagy 10 %-ot, amennyiben a kötelezően pihentetett terület aránya ennél kisebb. Amennyiben a 2. cikk alkalmazását követően a garantált legnagyobb területet túllépi, a Bizottság az (1) bekezdésben említett összegeket a (3) és (4) bekezdésben leírt rendelkezéseknek megfelelően csökkenti.

(3) Amennyiben az olajnövényekkel bevetett terület, amelyet már olajnövények után járó terményspecifikus területalapú támogatásra jogosultnak nyilvánítottak, meghaladja a garantált legnagyobb terület nagyságát, a Bizottság az adott évre szóló alapösszeget 1 %-kal csökkenti minden százalékpont után, amellyel a garantált legnagyobb területet túllépték. Ha ez a túllépés egy bizonyos százalékban meghatározott küszöbértéket meghalad, speciális szabályokat kell alkalmazni. A százalékos küszöbértékig a csökkentés minden tagállamban azonos módon történik. A küszöbértéken túl további csökkentések történnek azokban a tagállamokban, amelyek túllépték az V. mellékletben megállapított nemzeti referenciaterületet, csökkentve a (4) bekezdésben említett aránnyal. Németország esetében azonban a további csökkentés külön kérésre részben vagy egészen a regionális bázisterülethez igazítható; amennyiben Németország él ezzel a lehetőséggel, haladéktalanul meg kell küldenie a Bizottság részére az alkalmazandó csökkentések kiszámításának kritériumait.

A Bizottság az 1766/92/EKG rendelet 23. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően állapítja meg a szükséges további csökkentések mértékét és elosztását, és különösen biztosítja, hogy a csökkentésnek a Közösség egészére vonatkozó súlyozott átlaga azonos legyen azzal a százalékkal, amennyivel a garantált legnagyobb területet túllépték.

(4) A (3) bekezdésben említett százalékos küszöbértéknek 0 %-nak kell lennie.

(5) Amennyiben az olajnövények után járó területalapú támogatást a (3) és (4) bekezdésben leírt feltételeknek megfelelően lecsökkentik, a Bizottság a következő gazdasági évre alkalmazott alapösszeget ugyanannyi százalékkal csökkenti, kivéve ha abban az évben nem lépik túl a garantált legnagyobb területet, amely esetben a Bizottság eltekinthet ettől a csökkentéstől.

(6) Amennyiben a 2000/2001-es gazdasági évben a Közösség számára meghatározott garantált legnagyobb területet túllépi, akkor a Bizottság a regionális referenciaösszegek csökkentésére az 1999/2000-es gazdasági évre alkalmazott százalékos arányt alkalmazza a 2000/2001-es gazdasági évben is az ennek megfelelő alapösszeg csökkentésére.

(7) Az e cikkben foglalt rendelkezések ellenére, amennyiben egy tagállamban jelentősen fennáll a veszélye, hogy a következő gazdasági évben az V. mellékletben megállapított Nemzeti Referenciaterületet jelentős mértékben túllépi, a tagállam korlátozhatja azt a területet, amely után az egyes termelők megkaphatják az e cikkben említett olajnövények után járó területalapú támogatást. Ezt a felső határértéket annak a szántóföldnek a százalékában kell kiszámítani, amelyre e rendelet szerint területalapú támogatás nyújtható, éspedig vagy a tagállam alapterülete, vagy egy regionális alapterület alapján, és a felső határértéket a termelő támogatásra jogosult szántóföldjére kell alkalmazni. Ez a felső határérték az egyes régiókban érvényes bázisterületek vagy alterületek szerint objektív ismérvek alapján változhat. A tagállamoknak ezt a felső határértéket legkésőbb annak a gazdasági évről az augusztus 1-jéig kell bejelenteniük, amely azt a piaci évet megelőzi, amelyre a területalapú támogatást igénylik, illetve egy korábbi időpontig azokban a tagállamokban vagy tagállamon belüli régiókban, ahol az érintett gazdasági évben esedékes terméshez a vetést augusztus 1. előtt elvégzik.

(8) A garantált legnagyobb terület túllépéséből következő csökkentés, az e cikkben foglalt feltételek alapján, nem lehet kevesebb, mint:

– 58,67 euró/tonna a 2000/2001-es gazdasági évre,

– 63,00 euró/tonna a 2001/2002-es gazdasági évre.

(9) A betakarítási céllal elvetett étkezési napraforgómag termelői nem részesülhetnek az e cikk értelmében megállapított támogatásban.

(10) Ennek a cikknek az alkalmazásától számított két éven belül a Bizottság jelentést nyújt be a Tanácsnak az olajnövények piacának alakulásáról. Szükség esetén ezt a jelentést megfelelő javaslatokkal is kiegészíti, amennyiben a termelési potenciál súlyosan lecsökken.

11. cikk

Az e rendeletben megállapított területalapú támogatás és a pihentetett területért járó támogatás összege, valamint a pihentetésre kijelölt terület aránya megváltoztatható a termelés, a termelékenység és a piac alakulásának figyelembevételével, a Szerződés 37. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően.

12. cikk

Amennyiben a hatályban levő rendszerről az e rendeletben megállapított rendszerre való áttérés megkönnyítésére sajátos intézkedésekre van szükség, azokat az 1766/92/EGK rendelet 23. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

13. cikk

Az e rendeletben meghatározott intézkedések a mezőgazdasági piacok stabilizálását célzó beavatkozásnak minősülnek az 1258/1999/EK tanácsi rendelet 1. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében.

14. cikk

Az 1765/92/EGK és az 1872/94/EGK rendelet hatályát veszti.

15. cikk

- (1) Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.
- (2) Ez a rendelet a 2000/2001-es gazdasági évtől kezdődően alkalmazandó.
- (3) Az 1998/1999-es és 1999/2000-es gazdasági évre továbbra is az 1765/92/EGK és az 1872/94/EGK rendeletet kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1999. május 17-én.

a Tanács részéről

az elnök

K.-H. FUNKE

I. MELLÉKLET

A TERMÉNYEK MEGHATÁROZÁSA

KN-kód	Megnevezés
I. GABONAFÉLÉK	
1001 10 00	Durumbúza
1001 90	Durumbúzán kívüli egyéb búza és kétszeres
1002 00 00	Rozs
1003 00	Árpa
1004 00 00	Zab
1005	Kukorica
1007 00	Szemescirok
1008	Hajdina, köles és madárköles; egyéb gabonafélék
0709 90 60	Csemegekukorica
II. OLAJNÖVÉNYEK	
1201 00	Szójabab
ex 1205 00	Káposzta- és réparepcemag
ex 1206 00 10	Napraforgómag
III. FEHÉRJETARTALMÚ TERMÉNYEK	
0713 10	Borsó
0713 50	Lóbab
ex 1209 29 50	Édes csillagfűrt
IV. LEN	
Rostlennen kívüli egyéb len	
ex 1204 00	Lenmag (<i>Linum usitatissimum L.</i>)

II. MELLÉKLET

HAGYOMÁNYOS DURUMBÚZA-TERMESZTŐ TERÜLETEK

GÖRÖGORSZÁG

A következő régiók nomoszai (közigazgatási körzetek)

Közép-Görögország
Peloponnészosz
Ión-tengeri szigetek
Thesszália
Macedónia
Égei-tengeri szigetek
Thrákia

SPANYOLORSZÁG

Tartományok

Almería
Badajoz
Burgos
Cádiz
Córdoba
Granada
Huelva
Jaén
Málaga
Navarra
Salamanca
Sevilla
Toledo
Zamora
Zaragoza

AUSZTRIA

Pannonia

FRANCIAORSZÁG

Régiók

Közép-Pireneusok
Provence-Alpok-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Megyék (*)

Ardèche
Drôme

OLASZORSZÁG

Régiók

Abruzzo
Basilicata
Calabria
Campania
Latium
Marches
Molise
Umbria
Apulia
Szardínia
Szicília
Toscana

PORTUGÁLIA

Kerületek

Santarém
Lisszabon
Setúbal
Portalegre
Évora
Beja
Faro

(*) Ezek a megyék valamelyik fenti régióhoz is kapcsolódhatnak.

III. MELLÉKLET

GARANTÁLT LEGNAGYOBB TERÜLET, AMELYRE PÓTLÓLAGOS DURUMBÚZA-PÉNZTÁMOGATÁS NYÚJTHATÓ

	(hektár)
Görögország	617 000
Spanyolország	594 000
Franciaország	208 000
Olaszország	1 646 000
Ausztria	7 000
Portugália	118 000

IV. MELLÉKLET

GARANTÁLT LEGNAGYOBB TERÜLET, AMELYRE KÜLÖNLEGES DURUMBÚZASEGÉLY NYÚJTHATÓ

	(hektár)
Németország	10 000
Spanyolország	4 000
Franciaország	50 000
Olaszország	4 000
Egyesült Királyság	5 000

V. MELLÉKLET

NEMZETI REFERENCIATERÜLET

(ezer hektár)

Ország	A 2000/2001-es és a 2001/2002-es gazdasági évre
Belgium	6
Dánia	236
Németország	929
Görögország	26
Spanyolország	1 168
Franciaország	1 730
Írország	5
Olaszország	542
Luxemburg	2
Hollandia	7
Ausztria	147
Portugália	93
Finnország	70
Svédország	137
Egyesült Királyság	358